

בעניין שבין

אוניברסיטת תל אביב

התובעת

לבין

הנתבע

גזר דין

1. הנתבע הועמד לדין בגין עבירות של הטרדה מינית והתנהגות שאינה הולמת איש סגל אקדמי, בהתייחס לשלושה ארועים נטענים במסגרת ההתנהלות של הנתבע מול תלמיד שאותו הוא הנחה (המתלונן). שניים מן הארועים התרחשו במלתחות הבריכה של אוניברסיטת תל אביב ("ארועי המלתחות"). הארוע השלישי מתייחס להתבטאות פוגענית של הנתבע כלפי המתלונן במסגרת שיחה שהתקיימה בחדר המדרגות של בנין [REDACTED] ("שיחת חדר המדרגות").
2. בפסק-דיןנו מיום 24/6/22 ("פסק הדין") החלטנו לזכות את הנתבע מכל אשמה בגין ארועי המלתחות. כמו-כן החלטנו לזכות את הנתבע מאשמה של הטרדה מינית בגין שיחת חדר המדרגות ולהרשיע אותו בעבירה של התנהגות שאינה הולמת איש סגל אקדמי, בגין ארוע זה.
3. עניינה של ההרשעה ביחס ל"שיחת חדר המדרגות" הוא התבטאות של הנתבע בשפה וולגרית ובזוויה, כלפי המתלונן. האמירה הנדונה נועדה להבהיר למתלונן כי הנתבע יאלץ אותו לשתף בפאנל של כנס שאירגן המתלונן תלמיד מסוים, אשר הנתבע ביקש לשתפו בפאנל.
4. התביעה ביקשה כי נגזור על הנתבע עונש של נזיפה וכן קנס כספי והרחקה מתפקיד ניהולי. הנתבע ביקש להסתפק בעונש של נזיפה.
5. הנתבע זוכה מעיקר העבירות שהוא הואשם בהן, ובמרכזן העבירות של הטרדה מינית. ההרשעה היא בגין אחד משלושת הארועים בלבד, וגם זאת בהקשר לעבירה המצויה ברמת

החומרה הנמוכה יותר, של התנהגות שאינה הולמת איש סגל אקדמי. הנתבע הצביע על כך שהיה עליו לנהל במשך תקופה ארוכה התדיינות שהייתה כרוכה בהשקעה כבדה של מאמצים וכספים מצדו. בתקופה זו הוא היה מצוי במתח רב וההליך גבה ממנו מחירים גם מבחינת הקשרים האישיים שלו. הוא גם ציין כי פשטו באוניברסיטה שמועות ביחס לקיום הליך נגדו בגין הטרדה מינית, דבר שכבר פוגע במוניטין שלו.

6. עסקינן בהתבטאות חד-פעמית של הנתבע (אמנם חמורה), שנאמרה בעידנא דריתחא. זאת, כאשר הוא הגיב לאמירה מתריסה של המתלונן. אין להסכין בשום אופן עם התבטאות וולגרית מעין זו מצדו של איש סגל אקדמי, אולם יש להתחשב, במסגרת הענישה, במכלול הנסיבות. הנתבע זוכה מהאישומים החמורים שהוגשו כנגדו בגין הטרדה מינית ואף זוכה כליל ביחס לארועי הדר המלתחות. אין ספק כי ניהול התגוננות מפני טענות של הטרדה מינית גובה מחירים כבדים מכל נתבע, בכל הרמות, וגבה מחירים כבדים מהנתבע בענייננו. בנסיבות אלה אנו סבורים כי יש להסתפק בעונש של נזיפה.

7. מתעוררת עוד השאלה בדבר אופן פרסום פסק הדין וגזר הדין. ברור כי אין לפרסם את שם המתלונן והעדים, אולם מתעוררת השאלה אם יש לפרסם את שם הנתבע. התביעה ביקשה כי נורה על פרסום הכולל את שם הנתבע. הנתבע הצביע על כך שפרסום הכולל את שמו יגרום נזק עצום למוניטין שלו, ללא כל הצדקה, וביקש להימנע מכך. המתלונן מסר לתביעה כי הוא מותיר את שאלת פרסום שמו של הנתבע לשיקול דעת בית הדין.

8. בעבירות שעניינן הטרדה מינית יש ככלל מקום לפרסום פסק הדין וגזר הדין עם ציון שם הנתבע. זאת, במידה רבה, כדי להגן על ציבור הסטודנטים והמונחים. דא עקא, בענייננו הנתבע זוכה בגין אישומים אלה והוא אינו מהווה כלל ועיקר איום כלשהו. גם ההתבטאות הפוגענית שבגינה הורשע היא ארוע חד-פעמי בעידנא דריתחא ויש להניח כי הנתבע למד היטב את הלקח ויימנע מחזרה על כך. פרסום שמו יגרום לו נזק כבד מאוד ובלתי-מידתי ביחס לעבירה אשר בה הורשע, ללא תכלית ראויה מבחינת האינטרס הציבורי.

בנסיבות אלה אין מקום לפרסום שם הנתבע בענייננו.

9. הנתבע ביקש כי נוכח זיכוי הנתבע מן האישומים המרכזיים, בית הדין יחייב את האוניברסיטה בהוצאות הנתבע.

בית הדין המשמעתי אינו נוהג לפסוק הוצאות לטובת צד כלשהו. סעיף 5א לתקנון המשמעת מקנה לבית הדין סמכות לפסוק לטובת הנתבע את הוצאות ההגנה אם בית הדין שוכנע כי "לא היה יסוד להגשת התביעה". סעיף 5א לתקנון אינו מתייחס לשאלה מהו הדין כאשר אין יסוד להגשת חלק מן התביעה בלבד, אולם נוכל לצאת מן ההנחה כי הסעיף עשוי לחול גם במקרה כזה.

באשר לעבירה שבגינה הורשע הנתבע, היה בעליל יסוד להגשת התביעה. באשר לעבירות שבהן זוכה הנתבע, הזיכוי אינו מצביע בהכרח על כך ש"לא היה יסוד" להגשת התביעה מלכתחילה. מטבע הדברים, בירור יסודי בפני גוף שיפוטי, הכולל חקירות נגדיות מקיפות של כל המעורבים והעלאת טענות משפטיות על ידי מייצג מיומן, יכול שישנה את תמונת המצב, לעומת התמונה שהייתה בפני התובע. אמנם, נראה כי החומר שהיה קיים בתיק עורר קשיים, אך קשה לומר כי לא היה יסוד להגשת התביעה. הדרישה בסעיף 5א לתקנון ל"היעדר יסוד" להגשת התביעה, להבדיל מביטוי כגון "היעדר יסוד סביר", מצביעה על מגמה מצמצמת, כך שהוראה זו תחול רק במצבים קיצוניים. יש עוד לזכור כי לפסיקת הוצאות עלולה להיות השפעה מצננת על הגשת תביעות בגין הטרדה מינית, דבר העומד בניגוד למדיניות המדינתית והאוניברסיטאית המבקשת לעודד ככל האפשר בירור יסודי של טענות בתחום זה.

10. אנו גוזרים אם כן על הנתבע עונש של נזיפה. פסק הדין וגזר הדין יפורסמו ללא ציון שמם של הנתבע, המתלונן, העדים ובני אדם אחרים שנזכרו בפסק הדין (לרבות כאשר השם מופיע בציטוט כלשהו) וכן ללא ציון פרטים מזהים שלהם. חיסוי השם לא יחול על הנציבה לקבילות בענייני הטרדה מינית. אין צו להוצאות.

ניתן היום, ה- 12/8/22, שלא במעמד הצדדים.

gal oestreich

[Signature]

[Signature]

פרופ' גל אסטריכר-זינגר

השופט (בדימ') פרופ' עודד מודריק

פרופ' מיגל דויטש, יו"ר